

Dyr finder jo uhyre sjældent en Køber paa et Marked uden for en saadan Spotpris, at der blot kan blive Tale om saadant noget som at faa Huden betalt. Derfor, det Argument, det ærede Medlem kom med om Vædringsforslaget, da han forrige Gang havde Ordet, synes mig i hvert Tilfælde ikke at være et saadant, at det kan bringe mig til at forandre Anskuelse over for den Sag. — Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds begyndte, synes det mig, med at betragte sig som den, der havde Eneret paa at have nogen egentlig Mening om, hvad der var til Landbrugets Vel, han syntes at have taget Patent paa at være den eneste, der vidste, hvad der tjener Landbrugets Interesser. Jeg tror nok, det ærede Medlem anvendte det paa en Maade, som han maatte i et mere roligt Øjeblik ikke vilde have gjort; thi jeg antager dog ikke, at det ærede Medlem betragter sig som den eneste her i Salen, der skulde være i Besiddelse af Indsigt i, hvad der tjener til Landbrugets Vel. Jeg antager imidlertid, at det var en Udtalelse, der kaldt aldeles i Forbigaaende, og som det ærede Medlem ikke mente meget med, og jeg skal da heller ikke opholde mig videre ved den. Men naar det ærede Medlem saa fremkom med den Ytring, at han maatte i Udvalget var betragtet med en vis Gnavenhed, saa skal jeg for mit eget Vedkommende forsikre det ærede Medlem om, at det har ikke været Tilfældet for mit Vedkommende, ja, jeg kan selvfølgelig kun tale paa egne Vegne. Tværtimod, jeg har haft Fornøjelse og Glæde af, at det ærede Medlem har siddet i Udvalget, og det har været med alt andet end Gnavenhed, at jeg har set paa det ærede Medlem baade inde i Udvalget og andet Steds. Det ærede Medlem sagde til Forsvar for, at han ikke tidligere var fremkommen med Vædringsforslag og navnlig med sit Vædringsforslag til § 1, at han jo før ikke vidste, hvad Udgangen blev. Han sagde udtrykkelig, at han vidste ikke, hvad man i den Henseende fik at gaa ud fra, og derfor havde han ingen Grund til at se paa Lovforslaget saa kritisk, som han ellers vilde have gjort. Jeg synes ikke, at den Begrundelse holder Stik overfor det Vædringsforslag, som han nu har stillet til Forslagets § 1, thi denne Paragraf paa Forslaget har jo altid været den samme, og hvilken Udgang det saa fik, enten Forslaget dette Aar blev til Lov eller ej, saa synes jeg, da det ærede Medlem tager det frem som et Kardinalpunkt, at han maatte allerede paa et meget tidligere Tidspunkt have været opmærksom paa den Mangel, der efter hans Mening er i Forslagets § 1. Endvidere

spurgte det ærede Medlem mig om, hvor vidt vi overhovedet vilde gaa overfor hans Vædringsforslag under Nr. 11. Jeg kan selvfølgelig ikke tale paa andres end mine egne Vegne om det Spørgsmaal, fordi jeg jo ikke har haft Lejlighed til at kunne komme til at kende Udvalgets Stilling overfor det Spørgsmaal, men det maa dog være det ærede Medlem nok, synes jeg, naar jeg har afgivet den Erklæring her, at det mellem 2den og 3dje Behandling vil blive taget til fornøjet Overvejelse, hvor vidt man kan komme til Overenskomst med det ærede Medlem der. Hvor langt eller hvor kort vi saa ere i Stand til at gaa, faar det ærede Medlem afvente Udvalgets Forhandlinger om, og jeg synes ogsaa, det ærede Medlem ganske roligt kan finde sig i at afvente en saadan Forhandling. Det ærede Medlem var ved at ville være morsom over for Udtrykket „paa lovlig Maade“, naar vi fra vor Side forlangte, at det Udtryk skulde udgaa, idet han rejste det Spørgsmaal, om det da saa skulde være paa ulovlig Maade. Jeg skal aldeles ikke opholde mig derved, fordi der jo allerede fra to Sider er gjort Bemærkninger derom, og det er i det hele taget saa lille et Spørgsmaal, at jeg aldeles ikke finder Anledning til nu paany at komme ind paa det. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 39, da ved jeg ikke, hvorfor vi skulle have disse tre af Retteen udmeldte Mænd; thi jeg tror, at i de allerflest Tilfælde vilde man egentlig ikke have Brug for dem. At disse tre af Retteen udmeldte Mænd nu altid skulle være til Stede, altid skulle være med til at bedømme, hvor stort Tabet havde været, finder jeg overflødig, da man efter min Mening i de allerflest Tilfælde vilde komme ud over Sagen uden at behøve at have det Maskineri sat i Gang, som derved vilde fremkomme. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorfor jeg ikke var kommen ind paa Vædringsforslaget under Nr. 42 tidligere, og jeg skal ærlig vedgaa overfor det ærede Medlem, at det havde jeg overset, jeg havde forglemt det, da jeg forrige Gang havde Ordet, det var Grunden til, at jeg ikke kom ind paa det. Naar det ærede Medlem nu synes, at det er saa forstræffeligt, at for saa vidt en Dyr læge arbejder ud over de 10 Timer, han saa ogsaa faar Betaling for den Tid, han arbejder der ud over, saa kan jeg aldeles ikke forstaa det ærede Medlems Mening her. Det er jo mange Gange saaledes, at Statskassen vil vinde ved, at Dyr lægen faar Betaling, fordi han arbejder ud over de 10 Timer, idet det jo ved mange Lejligheder netop kan være Tilfældet, at de